

Bilge Kıza Mektuplar 29

– KOCAMANOĞLU · 09 Kasım 2013

Görevimiz

Değerli Kızım;

Günün de, gözün de aydın olsun. Allah sizi kem gözlerden, kaba ve kara sözlerden de sizi korusun. Allah üzerinizdeki nimeti ile birlikte değer ve kıymetinizi de artırsın

Biz insanların yaşamak ve var olmak için o kadar çok sebebimiz var ki! Bizim Bir yaşam biçimimiz ve ona has reçetemiz olmalıdır. Doğum, yaşam ve ölüm çizgimizde imtihanlar sebebiyle var edilip bu dünyaya gönderildik. Öyle bir azim ve öyle bir irade ile donanımlı olarak geldik.

Öncelikle kendimize, yakınlarımıza ve çevremize karşı yükümlülüklerimiz, bir o kadar da Yaratıcı'ya karşı sorumluluklarımız vardır.

Yokluk kapısından varlık kapısına, basitlik dairesinden mükemmellik sarayına doğru çetrefilli, yer yer yorucu, yer yer eğlenceli bir yolculuktur bizimkisi... Samimiyet ve dürüstlük testinden, gerçek insan olmak imtihanından geçmek gibi zorunluluklarımız da vardır.

Şahsımıza münhasır bağış edilen yeteneklerimizi açığa çıkarmak, saygı ve sevgi dairesinde çevremizle olumlu ilişkiler kurmak, insana ve insanlığa faydalı işler yapmak ve yaptırmak bizim görevlerimiz arasındadır. Görevimiz, görevimizi öğrenmek ve öğretmektir.

Değerli Kızım;

Kendi kendimize vermemiz gereken hesaplarımız da vardır. "Olduğumuz gibi görünmek, görüldüğümüz gibi olmak" gibi sarsılmaz ölçeklerimiz de olmalıdır.

Yaşlanınca gölgesinde oturup dinleneceğimiz ağaçları, gençlik zamanlarımızda dikmek gibi hasletlerimiz de olmalıdır. Nasıl ki ağaç yaşken eğiliyorsa, çocuklarımızı ve gençlerimizi tazeyken eğitmeli, tezyin ederek donatmalıyız. Yani demiri tavındayken dövmeliyiz.

Gençlerimize Peygamberimizi ve yaşamlarını rehber yapmalıyız. Eshabını emsal almalıyız. Geçmişimiz birçok şanlı zaferlerle doludur. Ecdadımız Alpaslan'ı, Osman Gazi'yi, Fatih' ve Yavuz'u örnek göstermeliyiz. Gelecek için emsaller yetiştirmeliyiz.

Değerli Kızım;

Bilginin, çalışmanın ve okumanın değer ve kıymetini erken bilmeli, bilerek yaşamalı ve bizden sonra

gelecek nesillere de doğru zamanda ve doğru zeminde intikalini yapmalıyız.

“Başarıda annenin ketesi, babanın kesesi, hocanın nefesi, çocuğunda hevesi” olması gerektiğini göz ardı etmemeliyiz. Emek olmadan yemek olmaz kızım... Anlayacağın odur ki, görevimiz sorumluluklarımızı bilmektir.

Değerli Kızım;

Elbette herkese her istediğimizi veremeyiz. Üstüne para bile versek, birçoğu zaman bilgimizi satamayız. Bilgi yolu yalnızlık yoldur. Bilgi satmak, alıcı olmaktan çok daha zordur.

Öğreticilik seviyesine gelen bilir ki, görevi sadece vermektir. Vermek bilgi isteyen incelikleri olan bir işti. Uzatacağımız el göz çıkarmasın, gönül yapsın.Gönül yapmak da bizim görevimizdir.

İnsan kalıcı değil yolcudur bu dünyada... Öğretmek demek, hedefe varabilmek için kendi yoluna yoldaş bulmak demektir. Elbette bağlılığımız, niyet ve amacımız ve çalışmalarımız an be an imtihana tabii tutulmaktadır.

Herkes tekâmül yolunda kendi aracını kendi sürmek zorundadır. Tüm süreç insanın gerçeklik yolundaki öğrencilikten ibarettir. Hizmet ve himmet yolunun müdavim işçileri, öğretmenlerdir. Sevgiyi, saygıyı paylaşmayı, bulmayı, düşünmeyi ve çalışmayı aşılamaıyla memurlardır.

Değerli Kızım;

Sen de öğrencilik ve öğreticilik halkası içinde görev almakla görevlendirildin. Aldığın bilgiyi aldığın şekilde satan öğreticilerden değil de, kendini güncelleyen, yenileyen ve geliştiren öğreticiler arasında yer almalısın...

Nasıl ki öğrencilik süreklilik istediği gibi, öğreticilikte süreklilik ister. Aynı zaman da öğreticilik sadece dille değil, hal ile de örnek görevli olmalıdır. Paylaşım olmazsa, yani ilmin zekatı verilmezse, yeni bilgi nasip olmaz/gelmez.

Onun içindir ki, nefretle yoğrulmuşlara, kıskançlıkta boğulmuşlara el uzatmak gibi vazifelerimiz de vardır. Güzelliği, iyiliği ve gerçeği yıkmak isteyenlerle mücadele etmek gibi terki imkânsız mecbur olduğumuz sorumluluklarımız da vardır.

İçinde bulunduğumuz toplumun bağına ekilmek istene nefret ve haset tohumlarını yeşermeden toplamak gibi görevlerimiz de vardır... İhtiraslarına kurban gidenlere yol göstermek gibi görevlerimiz de vardır.

Hırsları yüzünden gönül gözleri kör olanların önünde fener olmak da bizim görevimizdir. Bizim insanların

ayıp ve kusurlarının üzerlerini örtmek gibi görevlerimiz de vardır...

Birçok çiçek ve ağaç suyunu yağmurdan, ışığını güneşten alır. Dalını yeşertir, çiçeğini açar sonra meyvesini sunar bir bedel beklemeden... Nice yorguna veya birçok aşğa gölgesinde, nice kuşa dalları arasında yer verir.

Kimini göz zevkini tatmin eder, nice açın karnını doyurur bir teşekkür bile beklemeden... Söyle bana; bizi vermekten ve ikram etmekten alıkoyan bir çiçekten ve ağaçtan daha geride bırakacak ve alıkoyacak ne özelliklerimiz olabilir ki!

Bize düşen görev öğrendiğimizi bilmek ve bildiğimizi ise yaşamaktır. Bir çiçek gibi sade, bir ağaç gibi asude...

Bildiklerini sizlerle paylaşan bir adam/yani baban...

Ant-091113